

ἔδει νὰ συμπεριληφθῆ καὶ ἡ ἐπὶ διδακτορικῆ διατριβῆ τοῦ ὁμοτίμου καθηγητοῦ καὶ ἀκαδημαϊκοῦ κ. Ι. Θεοδωρακοπούλου : *Platons Dialektik des Seins*, Heidelberg 1927, ἧτις ἐρευνᾷ τὴν διαλεκτικὴν τοῦ ὄντος παρὰ Πλάτωνι.

Ἐν ἄλλοις λόγοις ὁ πλατωνικὸς «Παρμενίδης» τοῦ κρητὸς συγγραφέως θὰ ἀποτελῆ ἴσως ἐπὶ μακρὸν ἱστορικὸν σταθμὸν διὰ τὰς πλατωνικὰς σπουδὰς.

A. N. ΖΟΥΜΠΟΣ

* * *

CONSTANTINE CAVARNOS, **Modern Orthodox Saints, 1. St. Cosmas Aitolos**, Ed. Institute for Byzantine and Modern Greek Studies, Belmont, Mass. 1971, σχ. 8μ. σελ. 71.

Ὁ συγγραφεὺς γνωστὸς διὰ τὰς ἐργασίας του ἐπὶ τῆς φιλοσοφίας καὶ τοῦ ἠθικοῦ καὶ θρησκευτικοῦ βίου τῶν Βυζαντινῶν καὶ Μεταβυζαντινῶν Ἑλλήνων, διὰ τῆς παρούσης μελέτης ἐγκαινιάζει σειρὰν ἐρεύνης διὰ τοὺς μετὰ τὸν ΙΗ' αἰ. ἀγίους τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας. Εἰς τοῦτο ὠρμήθη καὶ ἐκ τῆς πεποιθήσεως ὅτι οἱ ἅγιοι ἀποτελοῦν τὴν πνευματικὴν ἀριστοκρατίαν τῆς ἐκκλησίας καὶ ἂν προσέζωμεν τὸ μήνυμά των, πολλὰ θὰ ὠφεληθῶμεν, ἰδίᾳ σήμερον εἰς ἐποχὴν συγχύσεως δημιουργηθείσης ἀπὸ τὴν ἐπικράτησιν ὕλιστικῶν ἀντιλήψεων καὶ ἀπιστίας.

Ὡς πρῶτον μελέτημα τῆς ἀγιολογικῆς σειρᾶς ἔρχεται νῦν ὁ βίος καὶ τὸ ἔργον τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, τοῦ μεγίστου ἱεραποστόλου τῶν νεωτέρων χρόνων.

Ὁ σ. παρέχει ἐπιτομὴν τῆς βιογραφίας τοῦ ἀγίου ἐκ τοῦ ἔργου τοῦ μαθητοῦ ἐκείνου Σαμφείρου Χριστοδουλίδου, δημοσιευθέντος τὸ πρῶτον ἐν Βενετίᾳ τῷ 1814. Ἡ ἐπιδεξία σταχυολόγησις τῶν πληροφοριῶν δίδει ζωηρὰν τὴν εἰκόνα τῆς τότε καταστάσεως, τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀγίου, τῆς μορφώσεώς του, τοῦ ἐνθέου του ζήλου, τῶν χαρακτηριστικῶν λεπτομερειῶν τοῦ κηρύγματος καὶ τῆς πολιτείας του, τῶν περιστάσεων ὑφ' ἃς ἔδρασε κινούμενος ἀνὰ τὸν χῶρον ἅπαντα τῆς τότε τουρκικῆς αὐτοκρατορίας καὶ τῶν συνθηκῶν τοῦ μαρτυρίου του. Εἰς εἰδικὸν κεφάλαιον παρέχεται συνοπτικὴ εἰκὼν τῶν κυριωτέρων του διδασκαλιῶν ἐξ ἀποσπασμάτων ληφθέντων κατ' ἐκλογὴν ἐκ τῶν διασωθεισῶν ἐννέα Διδαχῶν τοῦ ἀγίου. Καί, ἐκ τῶν στοιχείων τῆς βιογραφίας, ἐκ τῶν Διδαχῶν τοῦ Κοσμᾶ, πρὸς δὲ καὶ ἐκ τῆς μελέτης τῶν περὶ Κοσμᾶ εἰδήσεων, αἵτινες ἐκτίθενται εἰς 20 βιβλία καὶ 600 ἄρθρα, ὁ συγγραφεὺς συνθέτει τὴν περὶ τοῦ ἀγίου εἰκόνα, ἣν ἐκθέτει ἐν τῷ εἰσαγωγικῷ του σημειώματι. Ἡ παρεχομένη εἰκὼν εἶναι ἡ πληρεστέρα δυνατὴ με ἐντονώτερον ἐξεικονισμένα τὰ κύρια χαρακτηριστικὰ τῆς προσωπικότητος τοῦ ἀγίου, ὁ ὁποῖος φρονηματίσας διὰ τοῦ ἐνθέου ζήλου του μεγάλας ἐπαρχίας τοῦ Ἔθνους τῶν Ἑλλήνων, ἰδρύσας ἑκατοντάδας σχολείων, ἀνακόψας τὸ ρεύμα τοῦ ἐξισλαμισμού, διδάξας καὶ διὰ τοῦ μαρτυρίου του ἐπισφραγίσας τὸ κήρυγμά του ἀπέβη μέγας κατηχητής, Πατὴρ τοῦ Ἔθνους του καὶ ἐκ τῶν κυριωτάτων συντελεστῶν τῆς ἐθνικῆς του ἀφυπνίσεως.

Π. Κ. ΓΕΩΡΓΟΥΝΤΖΟΣ